

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

ב' ל-19-12-48524

1 11 אפריל 2021
2

לפני:
כ' השופטת אירית הרמל

1 שאול הובר
2 ע"י ב"כ: עוזי גrynfeld עפ"י מינוי מטעם הלשכה
לסיוע משפטי

התובע

3 המוסד לביטוח לאומי
4 ע"י ב"כ: עוזי קוסקאס כהן דנה

הנתבע

פסק דין

5 . בפנינו תביעה לביטול החלטת הנתבע מיום 29.1.2019 לפיו התובע חדל להיות תושב ישראל
6 מתאריך 21.11.2018 ואילך (להלן – **התקופה הרלוונטית**). הפלוגטה העומדת להכרעתנו היא
7 אפוא, האם בדיון נשללה תושבות התובע בתקופה הרלוונטית?

רקע עובדתי:

8 התובע יליד 1946. הוא נולד בהונגריה, נישא והולד שני ילדים בהונגריה. לאחר מכן
9 התגרש ועלה לישראל בשנת 1979. בארץ הוא נישא שוכן והולד שלושה ילדים. אחד מהם נפל
10 במהלך שירותו הצבאי בשנת 2003. התובע עבד במשך שנים רבות במפעל מלט נשר, כ מהנדס
11 מכונות ומנהל פרויקטים. זאת עד הגיעו לגיל פרישה. התובע התגרש ולאחר שפרש מעבודתו,
12 הכיר בת זוג מהונגריה ובשל כך מרבה לשחות בהונגריה ולטייל בעולם.

טענות התובע בתמצית:

13 א. התובע טוען כי מאז עלה לישראל, הוא לא עזב אותה, למעט נסיעות ושהות בחו"ל הארץ,
14 וממשיכ לראות בה מרכז חייו.

15 ב. התובע טוען כי הוא שווה בישראל ימים רבים, בכל ימי הזcron, הפרטוי, הכללי וזה של
16 חיל ההנדסה בו שירת בנו שנפל בעת מילוי תפקידו. כמו כן הוא שווה בישראל במהלך
17 החגים ובימים נוספים.

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

ב'יל 48524-12-19

- ג. התובע טען כי הוא שוכר דירה ברחוותה, בה הוא מתגורר בעת שהותו בישראל.

ד. התובע הקים מועדון שחמט לזכר בנו שנפל. הוא תורם מידי חודש כ-1,500, לפם מועדון זה ושותה בו לעתים קרובות כאשר הוא נמצא בישראל.

ה. לתובע שני בניים, נבדות, בני דודים ובני משפחה נוספת אשר מתגוררים בארץ. לתובע שני בניים נוספים מנישואיו הקודמים, אשר מתגוררים בהונגריה. התובע קיים ומקיים עם קשר עוד מאז שעזב את הונגריה ועלה לישראל.

ו. התובע טען כי הוא לא עובד בהונגריה. בת זוגו עבדה בהונגריה.

ז. עוד טען התובע כי בבעלותו חשבונו בנק בישראל; הוא משתמש בכרטיס אשראי ישראלי; יש בבעלותו טלפון נייד עם חשבון ישראלי בחברת פרטנר. כמו כן בבעלותו פוליסט ביטוח חיים בישראל וכן מנוי במפעל הפיס.

ח. התובע טען כי יש לו זיקות רבות לישראל, בה מתגורר מרבית חייו, וכי הוא לא שינה את מרכזו חיו עתה. העובדה כי לאחר גיל פרישה הוא מרבה להסתובב בעולם אין בה כדי לשנות את מרכזו חיו.

ט. עוד טען התובע כי בבחינת התשובות יש לתת את הדעת לסגנון החיים המשתנה ולאופי המשותנה של התשובות בהתאם לגיל המבוטה. כמו כן, הפסיכיקה נוטה להגמיש את מבחן התשובות כאשר מדובר במבחן פרישה. זאת לאור שינוי העיתים.

טענות הנتابע בתמצית:

- א. הנتابע הכחיש טענות התובע וטען כי החלטתו מיום 29.1.2019 ניתנה כדין. לטענתו, במהלך חמישה השנים שקדמו להחלטתו זו שהה התובע מרבית הזמן בחו"ל הארץ. במסגרת שאלון תושבות שהגיש התובע לנتابע ביום 21.2.2019, הוא הודיע על כוונתו לחזור לארץ בחודש מוך' 2019. בפועל התובע שב לארץ ביום 6.3.2019 ויצא ממנה ביום 25.3.2019 ושוב חזר אליה ביום 9.5.2019 וביום 21.4.2019 יצא ממנה וכך יצא ונכנס החלך ושוב. למעשה בשנת 2019 שהה בארץ רק 26 אחוזים מהזמן.

ב. בנסיבות אלו, טען הנتابע, מרכז חייו של התובע אינו בישראל וכי התובע לא הוכיה אחרת.

ג. עוד טען התובע כי התביעה הוגשה לאחר המועד הקבוע בדיון ועל כן התיישנה.

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

ב'יל 48524-12-19

המתווה המשפטית:

א. סעיף (א) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, תשנ"ד-1994 (להלן – **חוק ביטוח בריאות**) קובע כי כל תושב זכאי לשירותי בריאות על פי חוק זה. בסעיף 2 לאותו חוק מוגדר "תושב" כמי שהוא תושב לעניין חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995. הגם שמעמדו של אדם כ"תושב ישראל" מהווה תנאי בסיסי לתחולתו של מרבית ענפי חוק הביטוח הלאומי ואף של חוקים אחרים בתחום הביטחון הסוציאלי בישראל, כמו סעיף (א) לחוק ביטוח בריאות, המושג "תושב ישראל" לא זכה להגדרה סטטוטורית אלא הוגדר ופורש בפסקה (ראו עב"ל (ארצى) 386/99 **אלנה دونיבסקי – המוסד לביטוח לאומי** בפסקה (12.12.2002) (להלן – **פסק"ד دونיבסקי**)).

ב. בפסק דין של בית הדין הארצי (עב"ל 83/06 גיאן טיעץ – המוסד לביטוח לאומי (2.6.2009) (להלן – פס"ד טיעץ) פורש המושג "תושב ישראל" בהקשר לסעיף 240 לחוק הביטוח הלאומי ונקבע כי –

...אמות המידה להיותו של אדם "תושב ישראל" ייקבעו על פי מטרותיו של הביטחון הסוציאלי בישראל שהן מיסודותיו של חוק הביטוח הלאומי ולאור תכלית ביטוח הזקונה שהוא "הרובד הראשון והבסיסי של מערך הביטוח הפנסיוני במדינת ישראל". הלכה למעשה מחייבת בפסקתו של בית המשפט העליון ובפסקתו של בית דין זה מדיניות של הגמשת דרישות ה"תושבות" כתנאי לקבלת קצבת זקנה "奴 doch מציאות החיימם המשתנה שבא להבייטוי בהזדקנות האוכלוסייה והగברת נידות המבוטחים בין המדיניות" שתוצאתה "היוזרות קבועה גודלה של אזרחים שהגיעו לגיל הקצבה ואינם מתוגרים דרך קבע במדיינתם". (הדגשה במקור) (בג"ץ 890/99 מיכאל חלמייש – המוסד לביטוח לאומי (17.9.2000), בג"ץ 8313/02 יוסף אייזון – המוסד לביטוח לאומי (28.6.2004) (להלן – בג"ץ אייזון), דנג'ץ 7873/04 יוסף אייזון – המוסד לביטוח לאומי (19.1.2005) (להלן – דנג'ץ אייזון) .

"מדייניות זו של הגמשת דרישת ה"תושבות" תוך התאמת הדין למציאות החיים ולשינוי העיתים מצאה ביטוייה אף בפרשת דוידי(*). באוטה פרשה קבוע בית דין זה, כי בהעדר הגדרה ברורה למונח "תושב ישראל" בסעיף 240 לחוק יש להגדיר "תושבות" על פי תכליתה של קבוצת הזקנה שהיא "لتמוך במישגיע לגיל מבוגר" ולאור מציאות החיים המשנה.

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

ב'ל 48524-12-19

כפי שציינה סגנית הנשיא אלישבע ברק-אוסויסקין: "סגן היחסים משתנה. הניות גוברת. יש להתחשב בכך, בעיקר באשר מדובר בביטחון סוציאלי ובמשנה עצמה כאשר מדובר בקצבת זקנה. רבים נודדים מארצם בגל מוגור מסיבות שונות ... לאור שינוי העתים יש להגשים גם את דרישת התושבות לעניין זכויות מתחום המשפט הסוציאלי ובעיקר באשר לקצבת זקנה. לכן נshall גם מתן קצבת זקנה למי שהיה תושב ישראל אך מתגורר בחו"ל הארץ מגיע לגיל המזוכה בקצבת זקנה".

*(עב"ל (ארצ) 273/03 דיזי – המוסד לביטוח לאומי (27.6.2004)).

ג. עוד נקבע בפסק דין טיעץ כי פרשנות המונח "תושב ישראל" תיעשה על בסיס המבחן העיקרי והוא – הדרישה לקיום מרכז חיים ומירב הזיקות לישראל במסגרתם "מומחשת התפיסה הטריטוריאלית של חוק הביטוח הלאומי" (ראו עב"ל (ארצ) 375/99 יוסף אייזון – המוסד לביטוח לאומי (15.7.2002) אשר אישר בונגץ אייזון ובדנגיץ אייזון). בהתאם לכך,

"תיבחו זכאותו של אדם לקצבת זקנה על פי מבחון "מירב הזיקות"
ולחילופין לפי זיקה או זיקות מהותיות "הקוסורות יחיד למدينة מסוימת"(1). "בחשבון הסופי תקבע הזיקה למעשה, זיקה שלא יהיה בה מהזמניות או מהארעיות, זיקה שיש בה כדי להוכיח ראיית מקום שבתחים ישראל במקומות בו הוא חי שזה ביתו"(2) (וכפי שציינתי בפסק הדין בעניין נסיביה(3) "בהגמשת דרישת התושבות לשפט קבלת קצבת זקנה אין ממשוםZNICHET TANAI HATOSBOTH. תנאי זה שיריך וקיים ואין לירוקנו מתווכן. גם בהתחשב בשינוי העתים ובמגמות הגלובליזציה של המאה ה-21, מוסיפה לעמוד על כנה הדרישת לפיה מרבית הנסיבות יצביעו על קיומה של זיקה יציבה בין טובע הקצבה לבין ישראל. רק כך יתמלא תנאי התושבות, שאם לא כן יבקע הקרים הדק העוטף את גבולות הפרשנות לתנאי התושבות שבוחוק הביטוח הלאומי בדבר הזכאות לקצבת זקנה, עד שתוכנו של תנאי זה יירוקן מתווכן".

דוק. דרישת ה"תושבות לצורך זכאות לקצבת זקנה, משמעותה זיקה מהותית וכובעה לישראל, ולא זיקה משוללת תובן, המתמכת בקשר פורמלי בלבד עם ישראל.

קביעה מעין זו "היא שאללה עובדתית הנגזרת מחומר הראיות". לא היא זאת נכון לקבע נסחאה כוללת ומרשם כולל, אשר יהיה בהם כדי לענות על כל המצביעים שהבאים מטעוררת השאלה, אם פלוני הוא תושב ישראל, אם רכש מעמד זהה, או אם הפסיד מעמד זהה. התשובה לכל אלה תבוא מכלול נסיבותיו של המקורה הנדוון, בו נדרשת הכרעת בית הדין".

(הדגשה במקור) (פסק דין טיעץ, ס' 10).

(1) פס"ד דונייבסקי. (2) דב"ע מה/04-73 עיידה סנוקה – המוסד לביטוח לאומי (24.10.1985). (3) (עב"ל (ארצ) 1465/04 האלה נסיביה – המוסד לביטוח לאומי (18.5.2006) :

ד. מבחון "מירב הזיקות" מורכב, על פי הפסיכיקה, שני פנים: ההיבט האובייקטיבי – הבחן היכן מצויות מירב הזיקות של האדם מבחינת פיזית; וההיבט הסובייקטיבי – הבחן מה הייתה כוונתו של האדם והיכן הוא רואה את מרכזו חייו, להבדיל מנסיבות ארעית או זמנית. היבטים אלה יש לבחון לאור כלל הנסיבות העובdotiyot ובכלל זמן השהייה בישראל בתקופה הרלוונטיות, קיומם של נכסים בישראל, מקום המגורים הפיזי, המקום בו מתגוררת משפחתו של האדם ובו לומדים ילדיו, אופי המגורים, קשרים קהילתיים

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב' ל-19-12-48524

1 וחברתיים, מקום העיסוק וההשתכורת, מקום האינטרסים הכלכליים, מקום פעילותו
2 או חברותו של האדם בארגונים או מוסדות, מצגים של האדם עצמו אשר יש בהם כדי
3 למד על כוונתו ומטרת השהייה מחוץ לישראל. (ראו עב"ל (ארצ) 12-02-28253 שמואל
4 שפינט – המוסד לביטוח לאומי (18.6.2013)).

7. דין והכרעה:

8 א. ביום 29.1.2019 הודיעו הנتابע בכתב ל התביעה על הפסקת תושבותו החל מתאריך
9 21.11.2018 הויאל ועזב את הארץ והוא שווה בחוץ לארץ (נספח א' בכתב התביעה).
10 באותו מכתב הודיעו ל התביעה על זכותו להציג על החלטה זו ולצורך כך הוא הומן למלא
11 טופס שאלון לקביעת תושבות (נ/1).

12 ב. אין חולק, אפוא, כי הנתבע תושב ישראל ממועד עלייתו לישראל בשנת 1979 ועד ליום
13 21.11.2018, דהיינו במשך לפחות 41 שנים. בפסקה נקבע כי –

14 על פי ההלכה הפסוקה, נטל החוכחה בשאלת תושבות לצורך קבלת
15 גמלה מן המוסד,ऋץ להיקבע על פי המצב עבור לתקופה הנتابעת
16 הרלבנטית. ככלומר, אם לפניו התקופה הרלבנטית היה הנתבע תושב
17 ישראל, הרי שחשיבות החוכחה תוטל על כתפי המוסד להראות כי העתיק
18 את מרכז חייו אל מחוץ לתחומי ישראל בתקופה הרלבנטית;
19 אולם, במקרה שבו לפני התקופה הרלבנטית לא היה הנתבע תושב
20 ישראל, עליו יוטל נטל החוכחה להראות כי שב להתגורר בתחוםי
21 מדינת ישראל בתקופה הרלבנטית' (UBE (ארצ) 08/04 470-10/113 ראו גם עב"ל (ארצ)
22 סלאמה עאישה – המוסד לביטוח לאומי, מיום 8.5.11 בפסקה 9
23 וההפניות שט.). למען הסר ספק יובהר, כי נטל החוכחה מוטל על אותו
24 צד הטוען לשינויו של מרכזו חייו של מבקש הגמלה, עבור לתקופה
25 הרלוונטיות. זאת, בין שמקומות המגורים מהווים את הזיקה אליה
26 מבקשים לבסס את מרכזו חייו של מבקש הגמלה בישראל, ובין שזיקה
27 אחרת היא הקשורה את מבקש הגמלה לישראל" (ראו עב"ל (ארצ)
28 (להלן – פס"ד נג'אתי) וכן ראו עב"ל (ארצ) 27.3.2017 (27.3.2017) ס' 15
29 – 65521-09-14 ז'ק ברנע – המוסד לביטוח לאומי (9.3.2020)).

30 ג. מעיוון ב/1 עולה כי הנתבע מספר תעודת זהות ישראלית. דהיינו, אין חולק כי הוא אזרח
31 ישראלי, הנושא תעודת זהות ישראלית. סעיף 3 לחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-
32 1965 מקים חזקה הניתנת לסתירה לעניין רישום מקום מגוריו של אדם המופיע בתעודת
33 הזהות אותה הוא נושא: "קיימת לפחות חזקה עובדתית, ניתנת לסתירה, כי המחזיק
34 בתעודת זהות ישראלית הנה תושב ישראל – והנintel הינו על המוסד להוכיח אחרת".
35 (UBE (ארצ) 363/09 עבדאללה – המוסד לביטוח לאומי (13.3.2011)).

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

ב'ל 48524-12-19

1
2 ד. משכך, חובת הוכחה מוטלת על כתפי הנتبע להראות כי התובע העתיק את מרכזו חייו
3 מחוץ לתחומי מדינת ישראל.

4
5 ה. זאת ועוד, הנتبע בסיכוןיו טען כי כל טענות התובע באשר לזכותו לישראל
6 מתייחסות לתקופה שלפני החלטת הנتبע ועל כן אין בהן כדי ללמד על זיקות התובע
7 לישראל בתקופה הרלוונטית (ס' 8 לsicomio). אין בידינו לקבל עדשה זו מהטעם שאין
8 הצדדים אלא כל מה שaireע קודם להחלטת הנتبע. גם הנتبע עצמו ביסס החלטתו על
9 כך שהמשש השנים שקדמו לתקופה הרלוונטית שהה התובע בחו"ל ארץ מרבית הזמן
10 (ראו דברי הנتبע בעמ' 1 ש' 21 – 22 לפrootokol וס' 6 לsicomio).

11
12 ו. הנتبע טען כי בשנים 2013 ועד 2018 שהה התובע בארץ 602 ימים ואילו מחוץ לישראל
13 – שהה התובע 1,589 ימים (ס' 6 וחזקת הימים בעמ' 3 לsicomio). טענתו זו נטmeta על
14 ידי דו"ח ביקורת גבולות (נ/2).

15
16 ז. התובע לא סתר טענה זו של הנتبע אך טען כי העדר שהיה בישראל כשלעצמה אינו
17 קבוע את מרכזו חייו וממילא אינו קבוע את תושבותנו. מקום מרכזו החיים קבוע על פי
18 מבחן מירב הזיקות, באמצעות נבחנות מספר בלתי מוגבל של זיקות התובע למרכו חייו
19 (ס' 22 – 23 לsicomio).

20
21 ח. בפסקה נקבע כי –
22

23
24 "השאלה בדבר מרכזו חייו של אדם כורכת בחובה בבדיקה זיקות שוונות.
25 מקום המגורים מצביע על זיקה מרכזית ומשמעותית מביניהם, והוא
26 שיטה מרבית המקרים את הcpf. אלא שזיהיה נסיבות בהן ימצאו פנים
27 לכאן או לכאן בבדיקות הזיקות השונות, כפי שaireע בפס' 7 טיעז
28 (עב"ל(ארצ) 83/06 גיאון טיעז – המוסד לביטוח לאומי (2.6.2009), ס' 11). או אז, שעה שפות המזינים מעוינות, על בית הדין לבחון
29 בקפידה את כל הזיקות... ובחקפדה יתרה על הכללים כפי שהתגבשו
30 בפסקתו לעניין נטל ההוכחה והשכנוע. כך במיוחד, עת שבית הדין
31 נדרש לטעתן המוסד לביטוח לאומי בדרכו ניתוק המבוסת מן המקום
32 שהוא מוכר עד אותו מועד כמרכז חייו, על כל המשמע מכך לעניין
33 זיקותיו השונות שמתחום הביטחון הסוציאלי". (ראו פס' 7 נגיאתי, ס'
34 16).
35

36 ט. בפס' 7 נגיאתי (ס' 18) אזכור פסק דין של בית המשפט העליון בע"א 3328/15 פלוני נ'
37 פקיד שומה אשקלון (22.2.2017) ושם נקבע כי –
38

39 "מרכז הבודד בהגדרת התושבות מונה על פרמטרים איקוטיים, כדוגמת
40 מקום ביתו הקבוע של הנישום ובני משפחתו והמקום בו מצויים מירב

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

ב'ל 19-12-48524

1 האינטרסים של הנישום, ולא רק על מדדים טכניים. יודגש שגד
2 חזקות התושבות ה证实יות אינן משנות מאופיו המהותי-הכללי של
3 המבחן. חזקota אלה קובעת אמנים כל חיתוך מתמטי, אשר מניח כי
4 תהיה לפיקי זמן ארוכים בישראל מעידה באופן חזק על מרכז החיים.
5 ואולם, הן ניתנות לסתירה, ולכן אין כאן מהות 'כל הכרעה' הגובר על
6 בוחנה מהותית בדבר מירב זיקתיו של הנישום".
7
8
9

10 . דהיינו, כדי להוכיח כי מרכז חייו של התובע אינו בישראל בתקופה הרלוונטית, על הנאשם
11 להראות זאת על פי מבחן מירב הזיקות ואין די בהצעה על שיעור התקופה (באחיזות)
12 בה נעדך התובע מהארץ.

13 יא. בהתאם לאמור במכtab הנתבע מיום 29.1.2019 הגיע התובע לנتابע השאלה נ/1. בפרק
14 "הצהרת כוונות" שבס' 9 בnc/1 ציין התובע כי מרכזו חייו בישראל; כי הוא אב שכול, בנו
15 נפל ביום 20.7.2003; יש לו ילדים נושאים בארץ ויש לו נכהה שנולדה בשנת 2018.
16 בחקירתו בפנינו העיד התובע שיש לו חמישה ילדים. אחד מהם נפל (עמ' 5 ש' 12
17 לפוטו). שניים מילדיו אשר נולדו בארץ מתגוררים ברחוותה ובטל-אביב (עמ' 6 ש'
18 לפוטו). ילדיו אלו לא באים לבקר אותו בהונגריה ורק פעם אחת בתו היה
19 בהונגריה (עמ' 5 ש' 24 לפוטו) ועוד העיד כי "אין יותר זיקה מזו של אב לקבר של
20 בנו" (עמ' 7 ש' 8 לפוטו).

21 יב. באשר לשני ילדיו אשר חיים בהונגריה, העיד התובע כי הם נולדו מנישואיו לאשתו
22 הראשונה. אשתו זו ושני ילדיו אלו לא עלו אליו לישראל. הוא עלה לישראל בהיותו ילדיו
23 אלו בני שנתיים וחמש ועד לשנת 1989 לא יכול היה לבקר אותם בהונגריה. עד אז היה
24 תלוי ועומד נגדו גזר דין מוות עקב עזיבתו את הונגריה. גזר דין זה בוטל בשנת 1989 עם
25 שינוי השלטון בהונגריה. הקשר של התובע עם ילדיו אלו אינו יומיומי. הם גרים למרחק
26 של כ-120 ק"מ ממקום המגורים שלו ושל בת זוגו בהונגריה (עמ' 5 ש' 14 – 20
27 לפוטו).

28 יג. התובע טוען כי עבד בישראל במשך שנים רבות כמהנדס מכונות ומנהל פרויקטים במפעל
29 מלט נשר וייצא לפרישה מוקדמת בשנת 2003. לאחר מכן המשיך לעבוד עצמאית עד שנת
30 2009 (עמ' 4 ש' 25 לפוטו ולס' 6 לנ/1). טענתו זו לא נסתרה. התובע ציין כי הוא
31 מקבל פנסיה בהונגריה החל מגיל פרישה (67 שנים) (ס' 6 לנ/1) ובפנינו העיד כי סכום
32 הפנסיה הוא בערך 320₪ לחודש (עמ' 5 ש' 8 לפוטו). התובע לא הציג אסמכתא
33 להכנסתו זו.

34 יד. הנتابע בסיכוןיו התעלם מעודתו זו של התובע וטען כי התובע משתמש בהונגריה במשך
35 תקופה ארוכה וממושכת של למעלה מ-7 שנים, מה שמעיד לטענתו על העתקת מרכז
36
37
38

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

ב'ל 48524-12-19

1 חיו להונגריה (ס' 14 לsicomio). התובע נשאל בחקירהתו והעיד כי הוא מקבל פנסיית
2 מינימום בהונגריה בעקבות עובdotו במהלך 10 שנים בפועל בשירות מרכזי בבודפשט לפני
3 עלייתו לארץ (עמ' 5 ש' 3 – 8 לprotokol). התובע לא טען ולא ציין בנו/1 כי יש לו הכנסה
4 נוספת שמקורה בהונגריה. בנסיבות אלו אין בסיס עובדתי לטענתו המתבע והוא גם לא
5 הוכח אותה.

6 טו. התובע טען כי הוא שכיר דירה ברוחבות, בה הוא מתגורר בעת שהותו בישראל. בתמיכת
7 לכך הציג התובע עותק מהסכם שכירות מיום 16.9.2013 (נספח ג' לכתב התביעה).
8 בסיפא להסכם השכירות צוין בכתב יד כי ההסכם מתחיש כל חדש וכל שנה עד שנת
9 2020. בחקירהתו בפנינו העיד התובע כי הסיפה נרשמה בכתב ידו של המשכיר וכי הוא
10 (התובע) לא יודע לכתוב כך בעברית (עמ' 6 ש' 1 – 2 לprotokol). עד העיד כי דירה זו
11 הייתה בבעלותו. הוא מכר אותה מפני שלא עמד בתשלומי המשכנתה ומשנת 2013 הוא
12 שכיר אותה מהකונה (עמ' 5 ש' 28 – 29 לprotokol). התובע לא זימן את המשכיר למתן
13 עדות אך בדף החשבון אותו מנהל התובע בبنк הבינלאומי (נספח ג' לכתב התביעה)
14 מפורטים חיבורים בסך 2,000 ש"ח בשתי הוראות קבוע (ביום 2.9.2019 וביום 2.10.2019)
15 אשר יש בהם כדי לתמוך בטענותו.

16 טז. בחקירהתו נשאל התובע על צירוף מקרים אפשרי בין עריכת הסכם השכירות בשנת 2013
17 לבין מיעוט שהייתה בארץ והוא הסביר שבשנת 2014 הוא הכיר את בת הזוג לידת
18 הונגריה דרך האינטרנט ומazel הוא שווה אתה יותר בהונגריה (עמ' 6 ש' 10 – 11
19 לprotokol).

20 יז. לשאלתנו השיב התובע בחקירהתו כי בת הזוג מטפלת בו וזוי הסיבה לשהייתה בהונגריה
21 (עמ' 7 ש' 7 – 8 לprotokol) ועוד העיד כי עוד מעט בת הזוג תפסיק לעבוד בהונגריה ואז
22 "נוכל להיותפה יותר זמן. אני מקווה שאני אשר יותר בארץ" (עמ' 7 ש' 4 – 5
23 לprotokol).

24 יח. עוד העיד התובע כי "אני מרגיש בהונגריה כשהאני מגיע לשם אני גר בישוב קטן בבית
25 פרטי, מרגיש שם כמו שאני נוסע לשוויץ" "הונגריה בשביili זו ילדות" (עמ' 7 ש' 5 –
26 11 לprotokol). כמו כן, הדגיש כי שהייתה בהונגריה היא ביקרה בעוד שלישראל הוא
27 חוזר (עמ' 6 ש' 32 לprotokol). מכאן שההיבט הסובייקטיבי התובע רואה את מרכזו חיו
28 בישראל.

29 יט. בסיכוןיו טען המתבע כי התובע מתגורר בדירה בהונגריה אשר לטענתו שייכת לבת הזוג.
30 התובע לא המציא כל ראייה לכך ועל כן יש להניח כי הוא מן את החזקת הדירה
31 בהונגריה ויתכן אף שלאור העליות הזולות בהונגריה, התובע רכש שם דירת מגורים

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

ב'ל 48524-12-19

1 (ס' 12 לsicomio). התובע לא טען כל טענה בעניין זה בכתב התביעה ובתצהירו. התובע
2 לא נשאל ולא נחקר על כך. הנتابע אפוא לא הוכיח טעنته זו ולכן היא נדחתה.

3 כ. התובע טען כי בבעלותו מכשיר טלפון נייד וחשבונו בפרטנר ישראל. בתמיכה לכך הציג
4 חשבונו חיבור לחודש נובמבר 2019 (נספח ג' בכתב התביעה). מחשבונו זה עולה חיבור בגין
5 רכישת מוצריים ב-36 תשלוםמים, כאשר במועד החשבון סילק התובע רק 26 מתוך 36
6 תשלוםמים. עוד עולה מנספח ג' כי בבעלות התובע קו טלפון נייח ובגינו חשבונו בפרטנר
7 ישראל.

8 9 כא. התובע טען כי הוא מנהל חשבונו על שמו בנק הבינלאומי ובעלותו כרטיס אשראי
10 ישראכרט. בתמיכה לכך הציג התובע דף חשבונו לתקופה מיום 14.8.2019 ועד ליום
11 10.10.2019 (נספח ג' בכתב התביעה). מדף החשבונו עולה כי בתקופה זו התובע שילם
12 חיובי כרטיס אשראי ושילם 1,500 ש"ח בהוראות קבוע, מה שתומך בטעنته בדבר תרומה
13 חודשית למועדון השחמט שהקים לזכר בנו. כמו כן מדף החשבונו עולה כאמור כי
14 בתקופה זו התובע שילם מספר פעמיים 2,000 ש"ח בהוראות קבוע, מה שיכול לתמוך
15 בתעنته בדבר תשלום דמי שכירות. עוד עולה מדף החשבונו כי התובע משלם סך של
16 2,439 ש"ח בהוראות קבוע ביום 2.9.2019 וסך של 2,444.65 ש"ח בהוראות קבוע ביום
17 18 2.10.2019. מהותן של הוראות קבוע אלו לא הובהרה אבל מדובר בהוראות קבוע. קרי,
19 תשלום חודשי קבוע מחשבונו הבנק של התובע. כמו כן קיימים בחשבונו חיבור בגין ביטוח
20 חיים לפניקס חברת לביטוח, תשלום הלואה וכן מנוי במפעל הפיס. כל החייבים האלה
21 מעידים על ניהול חשבונו שוטף, להבדיל מחייבים חד פעמיים.

22 כב. התובע הציג חשבונו ארונונה לתקופה נובמבר-דצמבר 2019 (נספח ג' בכתב התביעה) וכן
23 חשבונו חשמל לתקופה מיום 24.8.2019 ועד 24.10.2019 (נספח ג' בכתב התביעה).
24 הנتابע טען כי החיבורים בנספח ג' מעידים על צריכת חשמל מינורי, המתאימה לאדם
25 המתגורר לבדו. בנוסף טען כי חיבורים אלו מעידים על צריכת חשמל שעלה שהትובע עצמו
26 שחה בחו"ז הארץ ובכך יש, לטעنته, כדי להטיל כל כבד על ראיות התובע (ס' 23
27 28 29 לסיכוןיו). הנتابע לא הראה כי במועדוי חיבורים אלו התובע לא שחה בארץ. הנتابע לא
הראה כי התובע שווה בארץ ביחיד עם בת זוגו. הנتابע לא חקר את התובע על כך.
30 בנסיבות אלו טעنته זו לא הוכחה והיא נדחתת.

31 כג. התובע טען כי הוא פעיל ומתנדב במועדון שחמט שהקים לזכר בנו. כמו כן הוא תורם
32 סכום חודשי של 1,500 ש"ח לפעילויות במועדון. כאמור טעنته זו נתמכת בדף החשבון נספח
33 ג' בכתב התביעה.

34 35 כד. מהraiות שהוגשו ואשר פורטו לעיל, אנו מתרשים כי בהיבט האובייקטיבי מירב
36 זיקות התובע הן לישראל. גרסתו אודות מגורייהם בישראל של שני ילדיו שנולדו בארץ,
37

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

ב'ל 48524-12-19

1 נכדתו ובני משפחה נוספים שלו אמינה עליינו. בנו נפל בעת מילוי תפקידו, נטמן בבית
2 העלמין הצבאי ברחוותה. התובע הקים מפעל ההנצחה לזכרו, מעודון שחמתו ותרומת
3 התובע לפעילויות המועדן מיידי חדש. אנו מקבלים גרסת התובע כי הוא מתגורר בדירה
4 בישראל, אותה הוא שוכר תמורת דמי שכירות ומשלם הוצאות אחיזתה וכן הוצאות
5 טלפון נייח וטלפון נייד. אנו מקבלים גרסתו באשר לניהול חשבונו בנק בישראל
6 ומתרשםים כי התובע מנהל פעילות שוטפת בחשבונו זה. באשר לשיעור שהיינו בארץ,
7 עסקין בתובע בגיל מעל 70 שנים, שחיה מפנסיה וקצת אזרח ותיק (לפחות עד חודש
8 אוקטובר 2019, כפי שעולה מנספח ג' לכתב התביעה), ילדיו גדולים, בת זוגו מתגוררת
9 ועובדת בהונגריה ובשהיותו שם היא מתפלת בו יפה והוא מרגיש שם כמו בשוויך.
10 הצורך, כאמור, של התובע בגילו בזוגיות, לטיפול של בת זוג ובשהייה במקום רגוע ונעים
11 מובן והוא שלעצמם אינם מהוות סיבה מוצדקת לשילילת תושבותו בתקופה הרלוונטית.
12 מה עוד, שדווקא ההקפדה של התובע לחזור לעיתים קרובות לישראל, כדי לשחות בה,
13 להיות בקרבת היקרים לו, לבקר את קבר בנו שנפל, מחזקת את טענתו כי מרכזו חייו יותר
14 בישראל. בכך יש להוסיף את עדותו כי הוא מחה שbat זוגו תסימם לעבוד בהונגריה כדי
15 שיכלו לחיות יותר בישראל, מה שמעיד שהביבט הסובייקטיבי התובע רואה את מרכזו
16 חייו בישראל. בנסיבות אלו אנו קובעים כי לא הייתה הצדקה לשילילת תושבות התובע
17 בישראל בתקופה הרלוונטית.

8. סוף דבר:

18 א. התביעה מתقبلת. החלטת הנتبע מיום 29.1.2019 לפיה התובע הפסק להיות תושב
19 ישראל החל מיום 21.11.2018 ואילך, מבוטלת.

20 ב. מאחר וההתובע מיוצג ע"י הסיווע המשפטי, אין צו להוצאות.

21 9. לצדדים זכות ערעור על פסק הדין לבית הדין הארצי בירושלים בתוך 30 יום ממועד קבלתו.

22 **ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"א, (11 אפריל 2021), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**

23 *שיירן הרמן*
24 *airyern@haman.gov.il*
25 *AIRYERN, שופטת*
26 *20458**
27 *למְקוֹר **
28 *בזוזה ח"א*